

Căstigarea suflitelor

Charles Spurgeon

CÂȘTIGAREA SUFLETELOR

Charles Spurgeon

© 2017 Asociația MAGNA GRATIA.

Toate drepturile rezervate. Nici o parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Publicat în original sub titlul *Soul Winning Explained*.

Traducerea: Asociația MAGNA GRATIA.

Asociația MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi traduce și/sau publică.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune.

Traducerea, design copertă și interior și tehnoredactare: MAGNA GRATIA.

RESPECTAȚI DREPTURILE DE AUTOR!

Este interzis în mod expres:

imprimarea a mai mult de 3 ex. pentru uz personal, a mai mult de 10 ex. din maxim 5 publicații diferite pentru prieteni și rude;

imprimarea profesională (la tipografie, indiferent dacă produsul este comercializat sau nu);

stocarea fișierelor oricărei cărți pe bloguri, pagini de internet, portaluri sau transmiterea pe cale electronică, altfel decât a link-urilor către website-ul MAGNA GRATIA.

copierea și republicarea a peste 250 de semne/publicație pe alte portaturi, pagini de internet, bloguri, în publicații tipărite sau în predici, prezentări, conferințe etc.

Politica de copyright completă este disponibilă la adresa de internet: <http://www.magnagratia.org/copyright.html>

Asociația MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

Câștigarea sufletelor

Charles Spurgeon

CUPRINS

DESPRE AUTOR	7
1. INTRODUCERE	9
2. METAFORA.....	19
2.1. Războiul	22
2.2. Lupta	24
2.3. Dragostea.....	25
2.4. Arta.....	27
3. CUM SE CÂȘTIGĂ SUFLETELE.....	31
3.1. Credeți.....	31
3.2. Alipiți-vă de adevărul mântuitor	32
3.3. Aduceți și pe alții să audă	33
3.4. Vorbiți cu necunoscuții	35
3.5. Propovăduiți acelor „unul singur”	36
3.6. Trimiteți scrisori	38
3.7. Trăiți Evanghelia	38
3.8. Rugați-vă	39
3.9. Ajută colegiul biblic.....	41
4. CONCLUZIE	43

DESPRE AUTOR

Charles Haddon Spurgeon (1834-1892) s-a născut la Kelvedon, Essex, Anglia, pe data de 19 Iunie 1834.

Chiar dacă a fost crescut într-un cămin creștin, în cunoștința Evangheliei, Spurgeon nu a fost convertit la Isus Hristos până în dimineața unei zile înzăpezite de Ianuarie, în anul 1850. În luna August a aceluiași an, Spurgeon a rostit prima sa predică, într-o adunare mică de fermieri. Apoi, în anul 1854, pe când avea doar 19 ani, adunarea din New Park Street, Southwark, Londra, l-a chemat să fie pastor. Această biserică devenit mai târziu Metropolitan Tabernacle.

Predicile lui au fost publicate începând din Ianuarie 1855 și până în 1916, la 24 de ani după moartea lui. În ultimii ani de viață, bolile l-au lovit dureros în trup, și diferiți oponenți i-au atacat slujirea. Cu toate acestea, Spurgeon a continuat să predice Evanghelia cu credincioșie până la moartea lui, în Ianuarie 1892.

1.

INTRODUCERE

„Cel înțelept câștigă suflete” (Prov. 11:30).

Versetul acesta nu spune, „cel înțelept câștigă dolari”, chiar dacă, fără îndoială, un astfel de om s-ar considera înțelept și probabil, într-un anumit sens, în aceste zile ale competiției, trebuie să fie înțelept. Dar o astfel de înțelepciune este pământească și sfârșește aici pe pământ. Există însă o altă lume, unde banii Europei nu vor fi acceptați, și unde averile oamenilor nu vor fi în nici un fel un semn al înțelepciunii sau bogăției. Solomon, în pasajul care se află înaintea noastră, nu încoronează pentru înțelepciune pe nici un mare politician, nici măcar pe cei mai capabili guvernatori. El nu oferă diplome filosofilor, nici poezilor sau oamenilor inteligenți, ci el încoronează cu lauri doar pe aceia care câștigă suflete.

El nu declară nici faptul că acela care predică este în mod necesar un om înțelept. Și, vai, există mulțimi de oameni care predică și câștigă astfel aplauzele și admirația altora, dar care nu câștigă nici un suflet, și care, în final, vor descoperi, cel mai probabil, că au alergat o cursă la care Stăpânul nu i-a trimis niciodată. El nu spune că acela care vorbește despre cum să câștigi sufletele este înțelept, întrucât a prezenta altora regulile este un lucru foarte simplu, dar a le împlini tu însuși este cu mult mai dificil.

Acela care în mod concret, real și cu adevărat întoarce oamenii de la căile lor greșite la Dumnezeu și care astfel este un instrument spre mântuirea lor, spre salvarea lor de pe drumul către Iad, acela este un om înțelept. Acesta este un lucru adevărat în ceea ce îl privește, indiferent care ar fi stilul pe care îl folosește în câștigarea de suflete. El poate fi ca un Pavel, un om de o profunzime logică și doctrinară deosebită, capabil să facă orice fel de judecăți profunde și, dacă astfel el câștigă suflete, este un om înțelept. Ar putea să fie un Apollo, având o retorică grandioasă, cu fraze și idei geniale; dacă astfel câștigă suflete, este un om înțelept. Sau poate fi un Petru, mai dur și mai puțin rafinat în vorbire, folosind afirmații tăioase, lipsite de metafore, dar dacă el câștigă suflete, nu este cu nimic mai puțin înțelept decât fratele lui mai rafinat sau decât prietenul lui capabil de argumente deosebite. Dar toți aceștia nu pot fi înțelepți în vreun alt fel, decât prin câștigarea de suflete.

Conform versetului nostru, înțelepciunea mare a câștigătorilor de suflete este dovedită doar prin succesul lor real în câștigarea acestora. Ei nu vor da și nici nu trebuie să dea socoteală oamenilor cu privire la modalitățile pe care le folosesc în lucrare, ci sunt răspunzători doar înaintea Stăpânului lor. Nu trebuie să comparăm pe vreun slujitor cu altul sau pe noi cu ei. Cine ești tu ca să judeci pe slujitorul altuia? Înțelepciunea este găsită dreaptă de toți copiii ei (Luca 7:35). Numai copiii se ceartă cu privire la diferitele metode folosite: oamenii adulți se uită la rezultatele lor. Câștigă suflete acești lucrători de diferite feluri și care folosesc diferite metode? Atunci ei sunt înțelepți, iar voi, care îi criticați, devreme ce sunteți neroditori, nu puteți fi înțelepți, chiar dacă ați putea să susțineți cu argumente că sunteți judecătorii lor. Dumnezeu spune despre câștigătorii de suflete că sunt înțelepți, și n-aveți decât să îndrăzniți să Îl contraziceți. Această diplomă, obținută de la facultatea cerului, cu siguranță că îi protejează, indiferent ce vor spune semenii lor muritori despre ei.

„Cel înțelept câștigă suflete”, și acest lucru poate fi văzut foarte clar. Trebuie să fie un om înțelept în orice aspecte obișnuite acela care, prin har, reușește să obțină o astfel de minune divină. Marii câștigători de suflete nu au fost nicio dată niște prostovani. Un om pe care Dumnezeu îl califică să câștige suflete probabil că ar putea face orice lucru pe care

Providența i l-ar da de făcut. Luați exemplul lui Martin Luther! Domnilor, vedeți că el nu a fost doar omul potrivit pentru a da naștere unei reforme; eu cred că el putea foarte bine să conducă un popor sau să fie comandantul unei armate. Gândiți-vă la Whitefield și amintiți-vă că oratoria precum tunetul, prin care el a zguduit întreaga Anglie, nu era însoțită de o judecată slabă sau de absența puterii intelectului. Acest om a fost un maestru orator și, dacă s-ar fi dedicat comerțului, probabil că ar fi luat locul de frunte printre negustori sau, dacă ar fi fost un politician, ar fi stârnit admirația tuturor celor care îl ascultau. Acela care câștigă suflete este, în mod obișnuit, un om care ar putea face orice alt lucru, dacă Dumnezeu l-ar fi chemat la așa ceva. Eu știu că Domnul folosește orice metode dorește, dar El întotdeauna folosește modalitățile potrivite cu scopul pentru care le rânduieste, și dacă îmi veți spune că David l-a omorât pe Goliat cu o praștie, atunci răspunsul meu este – aceea era cea mai bună armă din lume care să ajungă la un uriaș de talia lui, și cea mai potrivită armă pe care David putea să o folosească, căci era bine antrenat în folosirea ei încă din copilărie. Există întotdeauna o adaptare a instrumentelor pe care Dumnezeu le folosește pentru a produce rezultatele rânduite de El și, chiar dacă gloria nu este în aceste metode, nici în superioritatea lor, ci trebuie dată toată lui Dumnezeu, există totuși o pregătire și o potrivire pe care Dumnezeu le vede, chiar dacă noi nu le pricepem. Nu există nici cea mai mică îndoială asupra faptului

că câștigătorii de suflete nu sunt în nici un fel niște idioți sau simpliști, ci Dumnezeu îi face înțelepți pentru Sine, chiar dacă pricepuții vanițoși ai lumii acesteia ar putea să îi considere niște proști.

„Cel înțelept câștigă suflete”, pentru că el și-a ales un obiectiv înțelept în viață. Cred că Michelangelo a fost acela care, cândva, a sculptat niște statui magnifice în zăpadă. Dar ele s-au dus, materialul gata compactat și pregătit de frigul de afară a fost imediat topit de căldura soarelui. Însă mult mai înțelept a fost atunci când s-a apucat să sculpteze în marmura mult mai durabilă, producând opere de artă care au rezistat multor ani. Dar până și marmura este corodată și roasă de dinții timpului. De aceea, înțelept este acela care își selectează drept materii prime sufletele nemuritoare, a căror existență o va depăși pe cea a stelelor. Dacă Dumnezeu ne va binecuvânta cu câștigarea de suflete, lucrarea noastră va rămâne în picioare atunci când lemnul, paie și pleava artei și științei pământului vor fi disipate și făcute praf din mâinile celor care le-au produs. Chiar acolo, în Rai, câștigătorul de suflete, binecuvântat de Dumnezeu, va avea amintirile lucrării lui păstrate pe vecie în galeriile cerului. El și-a ales un obiectiv înțelept, căci ce altceva poate fi mai înțelept decât să glorifici pe Dumnezeu și ce anume, după aceasta, poate fi mai înțelept decât să binecuvântezi pe semenii tăi în cel mai înalt sens, să smulgi un suflet din prăpastia care se cascadează sub pici-

oarele lui, să ridici acel suflet la cerul care glorifică, să eliberezi un suflet nemuritor din sclavia Satanei și să îl aduci la libertatea în Hristos? Ce poate fi superior acestui lucru? Eu zic că un astfel de obiectiv ar trebui să fie urmărit de toți oamenii care au o gândire sănătoasă, și că însăși îngerii ar putea să fie invidioși pe noi, sârmanii fii ai oamenilor, pentru faptul că ni se permite să ne facem un astfel de țel în viețile noastre, anume să câștigăm suflete pentru Isus Hristos. Înțelepciunea însăși subliniază superioritatea acestui scop.

Pentru a împlini o astfel de lucrare, un om trebuie să fie înțelept, căci a câștiga un suflet implică înțelepciune infinită. Dumnezeu însuși câștigă sufletele folosindu-se de înțelepciune, căci planul veșnic de mântuire a fost alcătuit cu o judecată infailibilă și în fiecare aspect al lui se deslușește o îndemânare infinită. Hristos, marele Câștigător de suflete al lui Dumnezeu, este deopotrivă înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu (1Cor. 1:24). Există multă înțelepciune atât în creația cea nouă cât și în cea veche. Într-un păcătos mântuit există o atât de mare mărturie a lucrării lui Dumnezeu, care să fie admirată, la fel cum este în universul care a fost creat din nimic; iar noi, deci, care suntem chemați să fim lucrători împreună cu Dumnezeu (2Cor. 6:1), mergem pas cu pas alături de El în această măreață lucrare de câștigare a sufletelor și trebuie, la rândul nostru, să fim înțelepți. Este o lucrare care a umplut inima Mântuitorului – o lucrare care a mișcat gândul Celui veșnic. Ea nu este o joacă de copil, nici un lucru

care poate fi împlinit în timp ce noi am fi pe jumătate adormiți; și nici nu putem să o facem fără dragoste profundă, nici să o ducem înainte fără ajutorul plin de har de la singurul Dumnezeu înțelept, Mântuitorul nostru. Însăși umblarea după Dumnezeu este un lucru înțelept.

Să vă fie clar, frații mei, că acela care are succes în câștigarea de suflete, va dovedi că a fost un om înțelept în judecata acelor care văd și începutul, și sfârșitul lucrurilor. Chiar dacă aș fi cu totul egoist și nu mi-ar păsa de nimic altceva decât de propria fericire, tot aș alege, dacă aș putea, sub autoritatea lui Dumnezeu, să fiu un câștigător de suflete, căci niciodată nu am cunoscut fericirea perfectă, debordantă și de nedescris, fericirea cea mai pură și mai nobilă, până când am auzit de primul suflet care L-a căutat și L-a găsit pe Mântuitorul prin intermediul meu. Și acum în amintesc de plăcerea supremă care m-a cuprins atunci! Nici o mamă tânără nu s-a bucurat vreodată atât de mult pentru primul ei copil, și nici un războinic nu a fost atât de exaltat de o bătălie câștigată cu greu. O, bucuria de a ști că un păcătos, odată vrăjmaș, a fost împăcat cu Dumnezeu, prin Duhul Sfânt, prin intermediul cuvintelor rostite de firavele mele buze... De atunci, prin harul care mi-a fost dat, gândul care mă proșterne înaintea Lui că am auzit nu de sute, ci chiar de mii de păcătoși care s-au întors de la căile lor greșite prin mărturia lui Dumnezeu în mine. Chiar dacă vin asupra mea suferințele, chiar dacă în-

cercările vor fi înmulțite după cum dorește Dumnezeu, totuși această bucurie domină peste toate celelalte lucruri, bucuria că sunt pentru Dumnezeu o jertfă de bun miros a lui Hristos în orice loc, și ori de câte ori predic Cuvântul, inimile sunt descuiate, sufletele capătă o nouă viață, ochii lăcrimează din cauza păcatului și lacrimile lor sunt șterse atunci când Îl văd pe marele lor Mijlocitor, Cel care a murit pentru păcatul lor, iar apoi trăiesc.

Dincolo de orice controversă, este o bucurie mai prețioasă decât multe lumi la un loc să câștigi suflete și, mulțumită lui Dumnezeu, aceasta este o bucurie care nu încetează să existe nici măcar atunci când viața pământească este conștopită în nemurire. Nu este o fericire mărunță să auzi, atunci când îți iei zborul către tronul veșnic, sunetul aripilor altor persoane care zboară și ele către aceeași glorie și care se întorc către tine și îți auzi spunând, „intrăm odată cu tine prin porțile splendorii, iar tu ai fost cel care ne-a adus la Mântuitorul”. Ce fericire să fim primiți cu un bun venit în ceruri de către cei care ne vor denumi părinții lor în Dumnezeu – având cu ei legături mult mai profunde decât cu cei de pe pământ, fiind uniți mai mult în har și-n dragoste pentru veșnicie. Va fi o încântare dincolo de orice comparație să ne întâlnim locașurile veșnice cu cei născuți de noi în Hristos Isus, pentru care ne-am trudit la nașterea lor până când Hristos a luat chip în ei, El, nădejdea slavei (Col. 1:27). Aceasta este ca

și cum am avea mai multe ceruri – un Rai pentru fiecare persoană câștigată pentru Hristos. Conform cu promisiunea Stăpânului, cei ce întorc pe mulți către neprihănire vor străluci ca stelele în veci de veci (Dan. 12:3).

Am spus destul, fraților, cred, pentru a face pe unii dintre voi să își dorească să ocupe poziția de câștigători de suflete, dar, înainte să vorbesc mai mult din acest pasaj, aș vrea să vă reamintesc faptul că onoarea aceasta nu aparține doar predicatorilor. Este adevărat, ei sunt pe deplin părtași ei, dar ea aparține fiecăruia dintre voi care v-ați dedicat lui Hristos: toți sfinții au o astfel de onoare. Orice bărbat de aici, orice femeie, orice copil din acest loc, a cărei inimă este îndreptățită înaintea lui Dumnezeu, poate fi un câștigător de suflete. Nu există nici un om pus într-un loc prin providența lui Dumnezeu care să nu poată face vreun lucru bun în acel loc. După cum până și un licurici aflat sub o frunză produce lumina necesară, tot așa nu există nici un bărbat trudit, nici o femeie în suferință, nici o fetiță care să slujească cu ceva, nici măcar un coșar sau un măturător de stradă care să nu aibă oportunități să-L slujească pe Dumnezeu. Ceea ce am spus cu privire la câștigătorii de suflete nu ține doar de doctorii în teologie sau doar de un predicator deosebit, ci aceasta este cinstea tuturor aceluia care sunt în Hristos Isus. Fiecare dintre voi puteți fi înțelepți, dacă harul vă face capabili, și puteți să câștigați fericirea de a întoarce sufletele la Hristos, prin Duhul Sfânt.

Mă voi ocupa de textul nostru în felul următor. În primul rând, voi sublinia un pic mai clar acest fapt, explicând metafora folosită în text – *câștigarea sufletelor*. În al doilea rând, vă voi oferi unele lecții cu privire la câștigarea sufletelor, prin care am încrederea că voi stârni convingerea în fiecare minte credincioasă asupra faptului că această lucrare are nevoie de cea mai înaltă înțelepciune.

2.

METAFORA

Haideți, în primul rând, să luăm în considerare metafora folosită în acest text – „Cel înțelept câștigă suflete”.

Noi folosim cuvântul „a câștiga” în multe feluri. Uneori el este asociat unor lucruri foarte rele, precum jocurile de noroc, jocurile de cărți sau tot felul de trucuri asemănătoare, de care oamenii care îl folosesc sunt foarte mândri, mai ales când ies învingători. Îmi pare rău să spun asta, dar adesea vedem astfel de trucuri și șmecherii inclusiv în lumea religioasă. Există unii care pretind că pot să mântuiască sufletele prin trucuri ciudate, prin manevre complicate și prin dexteritatea și îndemânarea lor. Un bazin cu apă, o jumătate de duzină de lichid, câteva silabe și gata! Bebelușul este dintr-o dată făcut copil al harului, devine mădular al lui Hristos și moștenitor al împărăției cerurilor. Această bălăceală pe care

ei o numesc regenerare îmi depășește capacitatea de înțelegere, pentru că este doar un truc pe care nu-l pot pricepe. Doar cei inițiați pot să facă această frumoasă piesă de magie, care depășește până și cea mai versată schemă a vrăjitorului din Nord.

Există de asemenea o modalitate de a câștiga suflete prin punerea mâinilor peste capetele oamenilor, doar că trebuie ca mânecile robelor să ascundă coatele pentru ca mașinăria să funcționeze și harul să fie dat prin degetele binecuvântate! Trebuie să mărturisesc că nu înțeleg știința ocultă, dar în această privință nu trebuie să mă mir, căci lucrarea de mântuire a sufletelor printr-o astfel de șmecherie nu poate fi făcută decât de anumite persoane, care trebuie să fi primit succesiunea apostolică direct de la Iuda Iscarioteanul. Această confirmare de către episcopi, când oamenii pretind că ea conferă har unui suflet, este o piesă infamă unei mari înșelătorii. Întreaga afacere este o urâciune. Doar a te gândi că în secolul al XIX-lea ar putea exista oameni care să predice mântuirea prin sacrameinte îți stârnește zâmbetul! Domnilor, cu siguranță că este prea târziu ca să mai puteți veni înaintea noastră cu un astfel de nonsens! Acest soi de șmecherie preoțească, sperăm, poate fi văzut de oricine ca un anacronism, iar teoria sacramentală ca deja învechită.

Aceste lucruri ar fi putut să se aplice celor care sunt analfabeți, care nu pot să citească, sau celor din vremurile

când cărțile erau lucruri rare, dar începând din ziua când acel strălucit Luther a fost ajutat de Dumnezeu să propovăduiască precum un tunet adevărul eliberator că, „prin har ați fost mântuiți, prin credință” (Efes. 2:8), a existat suficientă lumină pentru ca aceste cucuvele papistașe să se răzgândească. Lăsați-i să se întoarcă în turnurile lor acoperite de iederă și să se plângă la lună de cei ce le-au furat încă din vechime împărăția întunericului. Lăsați capetele rase să se ducă la Bedlam [numele unui celebru azil de nebuni din Londra - n.trad.] și mitrele roșii să meargă la curva roșie, însă nici un cetățean englez n-ar trebui să le poarte respect. Tractarianismul modern [o mișcare catolico-anglicană eretică din acea vreme – n.trad.] este un bastard papal, prea josnic, prea evaziv, prea duplicitar pentru a amăgi pe oamenii care au gândire sănătoasă. Dacă vrem să câștigăm suflete, ar fi bine să facem acest lucru folosindu-ne de alte arte decât cele pe care ni le sugerează iezuiții și capetele rase [jargon folosit cu referire la călugării catolici - n.trad.]. Să nu aveți încredere în nici un om care pretinde că are darul preoției. Preoții sunt mincinoși prin definiție și înșelători de meserie. Noi nu putem mântui sufletele în modul lor teatral, și nici nu vrem să facem asta, fiindcă știm că, cu o astfel de șmecherie, Satana ar avea cel mai mare câștig și va rânji către preoți când va întoarce cărțile împotriva lor, în final.

2.1. Războiul

Cum câștigăm suflete, atunci? Iată, cuvântul „a câștiga” are un înțeles mai bun. El este folosit în război. Războiul cucerește orașe și provincii. Acum, a câștiga un suflet este un lucru mult mai dificil decât a câștiga în oraș. Uitați-vă la câștigătorul de suflete zelos, atunci când își face lucrarea. Uitați-vă cât de atent caută să urmeze călăuzirea căpitanului lui, pentru a ști când să ridice steagul alb pentru a invita inima să se predea înaintea dragostei suave a unui Mântuitor care a murit pentru ea. Uitați-vă când, la momentul potrivit, ridică steagul negru al amenințării, arătând că, dacă nu este primit harul, judecata va urma cu siguranță. Uitați-vă la el când, pentru a zdrobi ezitarea, ridică steagul roșu al terorilor lui Dumnezeu împotriva sufletelor încăpățănate și nepocăite.

Câștigătorul de suflete trebuie să se așeze înaintea unui suflet precum un mare căpitan se așază înaintea unui oraș întărit, să îi măsoare liniile de apărare, să își sape propriile tranșee și să își fixeze bateriile de atac. El nu trebuie să avanseze prea repede, căci poate să fie învins în bătălie. Nici trebuie să se miște prea încet, căci ar putea să nu își dovedească astfel vitejia, și ar face mai mult rău. Apoi, el trebuie să știe ce poartă să atace, cum să își îndrepte armele către poarta urechii și cum să și le descarce în ea. Trebuie să știe, uneori, cum să continue focul în această direcție, zi și noapte,

cu lovituri fierbinți, astfel încât să fie în stare chiar să provoace o spărtură în ziduri. În alte situații, trebuie să știe cum să pară că a abandonat lupta pentru ca apoi, dintr-o dată, să își deschidă toate bateriile de foc cu o violență terifiantă, dacă el vede că astfel ar putea să ia sufletul prin surprindere sau să arunce în el un adevăr într-un moment neașteptat, pentru ca acesta să explodeze ca o grenadă în suflet și astfel să doboare dominația păcatului.

Soldatul creștin trebuie să știe cum să avanseze puțin câte puțin, cum să lovească în acea prejudecată, cum să submineze acea vrăjmășie veche, cum să arunce în aer acea poftă și, în final, cum să zguduie acea citadelă. El este acela care trebuie să arunce scara sus pe zid, el este cel ale căror urechi vor fi încântate auzind ticăitul de pe zidul inimii, care îi spune că frânghia pe care a aruncat-o s-a agățat și se ține bine. Apoi, cu spada în dinți, el va se va cățara sus, se va năpusti asupra omului și va ucide necredința acestuia, în Numele lui Dumnezeu, va captura cetatea sufletului lui și apoi va înălța acolo steagul roșu, sângieriu, al crucii lui Hristos și proclamând, „inima a fost câștigată, câștigată pentru Hristos”. Această reușită, această victorie are nevoie de un războinic bine antrenat, un maestru în arta aceasta. După multe zile de atac, multe săptămâni de așteptare, multe ore de furtună în rugăciune și insistențe la predarea de bunăvoie, la zdrobirea zidului depravării, aceasta este lucrarea, aceasta este dificultatea. Nu se poate ca un neștiutor să facă această lucrare. Harul lui

Dumnezeu trebuie să facă înțelept omul acela pe care îl trimite să captureze sufletul omului, care să aducă robia roabă și să deschidă larg porțile inimii pentru ca Prințul Emanuel să intre în ea. Aceasta înseamnă să câștigi un suflet.

2.2. Lupta

Cuvântul „a câștiga” era în mod obișnuit folosit printre cei din vechime cu sensul de a câștiga într-un joc de lupte. Atunci când grecul căuta să câștige laurii, sau coroana învingătorilor, el trebuia să treacă printr-o perioadă de instruire, de antrenament intens, vreme îndelungată chiar, iar atunci când intra în arenă pentru luptă, fiecare din mușchii lui și fiecare nerv era deja antrenat și lucrul acesta se putea vedea de la primele lui eforturi. El știa că avea să lupte cu un adversar puternic, astfel încât nici un strop din energia lui nu rămânea nefolosit. Pe măsură ce lupta dintre cei doi continua, puteai să vezi privirea aceluși om, cum veghea la fiecare mișcare a adversarului lui și cum mâna, picioarele și întreg trupul se angajau în bătălie. Se temea să ajungă la podea. Speranța lui era să-l pună jos pe adversar. Acum, un adevărat câștigător de suflete adesea ajunge să se lupte îndeaproape cu diavolul din oameni. El trebuie să se războiască cu prejudecățile lor, cu dragostea lor de păcat, cu necredința lor, cu mândria lor, și apoi, dintr-o dată, cu disperarea lor, să lupte împotriva neprihănirii de sine din ei, iar în momentul următor cu necre-

dința lor în Dumnezeu. Zece mii de tactici sunt folosite pentru a preveni pe câștigătorul de suflete în a-și atribui victoria într-o astfel de luptă, dar, dacă Dumnezeu l-a trimis, el nu va renunța niciodată la acel suflet, până când a lovit de moarte puterea păcatului și a câștigat un alt suflet pentru Hristos.

2.3. Dragostea

În afară de aceasta, mai există un înțeles al cuvântului „a câștiga”, pe care nu îl pot ocoli aici. Noi folosim acest cuvânt, știți, într-un sens mai blând decât cele pe care le-am menționat mai devreme, atunci când avem de-a face cu inimile. Există modalități tainice și misterioase prin care cei ce iubesc ajung să câștige obiectul dragostei lor, și care sunt înțelepte prin faptul că ele se potrivesc scopului în care sunt folosite. Nu pot să vă spun cum își câștigă el obiectul iubirii, dar experiența probabil că v-a învățat acest lucru. Arma folosită în acest război nu este totdeauna aceeași, însă acolo unde victoria este câștigată prin înțelepciunea mijloacelor folosite, devine clar acest lucru oricărui ochi. Arma dragostei constă uneori într-o privire sau un cuvânt cald șoptit sau auzit. Alteori este o lacrimă; dar eu știu un lucru, că majoritatea dintre noi, la rândul nostru, am aruncat în jurul inimii altei persoane un lanț pe care ea n-ar îndrăzni să-l rupă și care ne-a legat sufletele într-o captivitate binecuvântată, ce ne-a încălzit viața.

Da, aproape în același fel trebuie să câștigăm și noi sufletele. Acea ilustrație este mai apropiată de țintă decât oricare alta. Dragostea este adevărata cale prin care putem câștiga sufletele, căci atunci când am vorbit despre zdrobirea zidurilor și despre luptă, ele au fost doar niște metafore, dar dragostea este cea mai apropiată de realitate. Noi câștigăm prin dragoste. Câștigăm inimile pentru Isus prin dragoste, prin compasiune față de suferințele oamenilor, prin nerăbdarea de a-i vedea salvați de la pieire, prin rugăciunile din inimă înaintea lui Dumnezeu pentru ei, cerându-I să nu fie lăsați să moară nemântuiți, implorându-L ca, de dragul lor, să-i facă să caute îndurare și să găsească har. Da, domnilor, există o dragoste spirituală și o câștigare a inimilor prin aceasta pentru Domnul Isus. Iar dacă veți învăța modalitatea de a o folosi, atunci trebuie să cereți lui Dumnezeu să vă dea o inimă blândă și un suflet capabil de compasiune.

Eu cred că mare parte din secretul câștigării sufletelor stă în a manifesta compasiune, în a avea duhuri care pot fi atinse de simțământul infirmităților omenești. Sculptează un predicator într-o stâncă de granit și, chiar dacă i-ai da limba unui înger, el nu va converti pe nimeni. Așează-l în cel mai împopoțonat amvon, fă-l să aibă o oratorie fără greșală, dă-i o învățătură profund biblică, dar atâta vreme cât poartă în pieptul lui o inimă de piatră, niciodată nu va putea câștiga un suflet. Câștigarea sufletelor necesită o inimă care bate din greu în piept. Ea cere un suflet plin de laptele bunătății

umane - aceasta este esența succesului. Aceasta este trăsătura naturală de bază pentru un câștigător de suflete care, odată ce este binecuvântat de Dumnezeu și stă sub protecția Lui, va face minuni.

2.4. Arta

Nu m-am mai uitat la forma versetului din ebraică, dar descopăr acum – ca și voi, cei care aveți comentarii și notițe de subsol în Bibliile voastre – că textul poate fi citit așa, „cel înțelept *prinde* suflete”. Cuvântul acesta se poate referi la pescuit sau la a prinde păsări. În fiecare duminică, atunci când plec de acasă, nu pot să nu văd în drumul meu către biserică, oameni, cu coliviile acelea mici, pline de păsări împăiate, încercând să le plaseze peste tot pentru a le atrage și a captura pe bieteles ciocănitari. Ei au înțeles metoda de a atrage și a prinde în capcană micile lor victime. Câștigătorii de suflete ar putea să învețe mult de la aceștia. Trebuie să avem propriile noastre momeli pentru sufletele oamenilor, adaptate pentru a-i atrage, a-i fascina și a-i prinde. Trebuie să mergem la vânătoare cu momelile gata pregătite, cu lațurile, plasele și momăile noastre, astfel încât să prindem sufletele oamenilor. Vrăjmașul lor este un vânător care posedă cele mai urâte și mai uluitoare arme de amăgire. De aceea, noi trebuie să îl învingem cu ingeniozitate, cu onestitate și cu ar-

mele harului. Dar arta trebuie să fie exersată doar prin învățatură divină, iar în acest aspect noi trebuie să fim înțelepți și dornici să învățăm.

Omul care vrea să pescuiască, trebuie de asemenea să stăpânească arta pescuitului. Washington Irving, cred că el este, povestea despre trei bărbați care citiseră cartea lui Izaak Walton despre plăcerea pescuitului. Așa că și aceștia, vrând să fie părtași aceleiași bucurii, au devenit ucenici în această artă. Ei au călătorit la New York și și-au cumpărat cele mai bune undițe și cele mai bune fire de pescuit care se găseau pe piață, apoi au cercetat momeala cea mai bună pentru fiecare clipă din zi sau lună, astfel încât să se asigure că peștele va mușca dintr-o dată, ca și cum ar fi vrut să se arunce singur în juvelnic. Apoi s-au pus pe pescuit zile întregi, dar juvelnicele lor au rămas goale. Astfel au ajuns să fie dezgustați de un sport care nu părea să aibă nimic atrăgător în el, când un băiețel în zdrențe a coborât dintre dealuri, desculț și fără prea multe instrumente speciale, și i-a umilit în cel mai mare hal. Copilașul acesta nu avea decât o bucată de băț ruptă dintr-un copac, un metru de fir și un bold îndoit, în care a agățat o râmă și a aruncat-o baltă. Nici n-a apucat să își aștearnă pluta de lac, că imediat a mușcat un pește, de parcă ar fi fost atras de un magnet. Imediat după aceea, el și-a aruncat din nou undița și a prins un alt pește și tot așa, până când și-a umplut

juvelnicul. Bărbații aceea l-au întreat cum a reușit performanța respectivă. O, a spus el, nu vă pot spune, dar este ceva foarte ușor atunci când ai învățat cum să procedezi.

Aproape la fel stau lucrurile atunci când vine vorba de pescuitul oamenilor. Unii predicatori, care au fire deosebite și undițe fine, predică într-un mod foarte oratoric și peste măsură de frumos, dar ei nu câștigă niciodată suflete. Nu știi cum se face asta, dar apare un alt om, cu un limbaj foarte simplu, dar cu o inimă caldă și, într-un mod direct, imediat, oamenii sunt convertiți la Dumnezeu. Sigur trebuie să existe o legătură de compasiune între predicator și sufletele pe care el vrea să le câștige. Acelora pe care îi face câștigători de suflete, Dumnezeu le dă o dragoste naturală pentru lucrarea lor și o potrivire spirituală pentru ea. Există o atracție între cei care sunt chemați să fie binecuvântați și cei care trebuie să fie mijloacele prin care vine binecuvântarea. Tocmai prin această legătură, de care Dumnezeu se folosește, sunt câștigate sufletele. Dar este clar ca miezul zilei faptul că, pentru a fi pescar de oameni, trebuie să fii un om înțelept. „Cel înțelept câștigă suflete”.

3.

CUM SE CÂȘTIGĂ SUFLETELE

Acum, frați și surori, voi, care sunteți angajați în lucrarea Domnului săptămână de săptămână și care căutați să câștigați sufletele oamenilor pentru Hristos, pentru voi o să enumăr acum câteva din modalitățile prin care sufletele trebuie câștigate.

3.1. Credeți

Cel ce propovăduiește Evanghelia câștigă cel mai bine sufletele, zic eu, atunci când el crede în realitatea lucrării lui, când el crede în convertirile imediate. Cum ar putea să se aștepte el ca Dumnezeu să facă ceea ce nu crede că Dumnezeu va face? Cel mai mare succes îl are acela care se așteaptă la

convertiri de fiecare dată când predică. Lui i se va face potrivit cu credința pe care o are. A fi mulțumit să propovăduiești Evanghelia fără a te aștepta la convertiri este cel mai sigur mod prin care să nu ai niciodată parte de ele. Dar a merge mereu înainte cu singurul scop de a mântui sufletele este cea mai sigură metodă prin care putem fi utili în această lucrare. Dacă noi suspinăm și plângem până când oamenii sunt mântuiți, ei vor ajunge cândva să fie cu adevărat mântuiți.

3.2. Alipiți-vă de adevărul mântuitor

Acela care se va alipi cel mai mult de adevărul care mântuiește sufletele va avea și cel mai mare succes. Acum, nu tot adevărul mântuiește sufletele, chiar dacă tot adevărul este folositor în zidire. Acela care rămâne la istoria simplă a crucii, care spune iarăși și iarăși că oricine crede în Hristos nu este condamnat, că a fi mântuit nu implică nimic altceva decât o simplă încredere în Răscumpărătorul crucificat; acela a cărui lucrare constă preponderent din glorioasa istorie a crucii, din suferințele Mielului care a murit, din îndurarea lui Dumnezeu și dorința marelui Tată de a primi pe fiii rătăcitori care se pocăiesc; acela care proclamă, în fapt, zi de zi, „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii” - acela este probabil un câștigător de suflete, mai ales dacă el adaugă la aceasta multă rugăciune pentru acele suflete, cu dorința fierbinte ca oamenii să fie aduși la Isus și dacă apoi,

în viața lui privată, ca și în lucrarea publică, el caută să vorbească altora despre dragostea Mântuitorului pentru oameni.

3.3. Aduceți și pe alții să audă

Dar acum nu vorbesc predicatorilor, ci vă vorbesc vouă, cei care stați în bănci și, de aceea, către voi mă întorc să vă vorbesc mai direct. Frați și surori, aveți diferite daruri. Speranța mea este că le folosiți pe toate. Poate că unii dintre voi, chiar dacă sunteți membri ai bisericii, credeți că nu aveți nici un dar. Dar fiecare credincios are darul lui și partea lui de lucrare. Ce poți face tu ca să câștigi suflete? Iată ce recomand acelor care cred că ei nu pot face nimic – aduceți pe alții aici să audă Cuvântul. Aceasta este o îndatorire care a ajuns să fie neglijată mult. Cu greu v-aș putea cere să aduceți alte persoane în locul acesta [biserica unde Spurgeon predica era în mod constant neîncăpătoare - n.trad.], dar mulți dintre voi mergeți și în alte biserici, care probabil că nu sunt nici pe jumătate ocupate. Umpleți-le pe acelea. Nu vă poticniți de faptul că ar fi acolo o congregație mică, ci faceți-o voi tot mai mare. Ia pe cineva cu tine chiar la următoarea predică și, de atunci, din clipa aceea, adunarea respectivă poate să crească. Mergi acolo cu rugăciunea ca predica pastorului tău să fie binecuvântată și, dacă nu poți predica tu însuși, poți face cel mai mare bine cuiva prin a-l aduce sub ploaia Cuvântului.

Am o simplă remarcă de făcut, foarte simplă, dar merită să insist asupra ei înaintea voastră, pentru că are o valoare practică foarte mare. Multe biserici și capele, care sunt aproape goale, ar putea în curând să aibă parte de o largă audiență, dacă cei care sunt câștigați de pe urma Cuvântului ar spune și altora despre câștigul pe care l-au avut și i-ar convinge să vină ca să fie și ei binecuvântați de aceeași lucrare. Acest lucru este în mod special valabil în orașul nostru, Londra, unde mulți oameni nu se duc la casa lui Dumnezeu niciodată. De aceea, convingeți pe vecinii voștri să vină la locul de închinare. Uitați-vă după ei și faceți-i să simtă că este un lucru rău să rămână duminica acasă, de dimineață până seara. Nu spun să îi criticați, căci acest lucru nu produce nimic bun, ci eu spun să îi convingeți, să îi atrageți. Dați-le câteodată biletele voastre la Tabernacle [Metropolitan Tabernacle era atât de aglomerată la predicile lui Spurgeon, încât oamenii își făceau rezervare cu bilete, dar fără plată - n.trad.], de exemplu, sau stați voi în picioare pe alei, pentru a le face lor loc să stea pe scaune. Aduceți-i sub influența Cuvântului și cine știe care va fi rezultatul? O, ce binecuvântare va fi atunci pentru voi dacă veți auzi că, ceea ce voi n-ați putut face, căci nu puteți vorbi prea mult despre Hristos, a fost făcut de pastorul vostru, prin puterea Duhului Sfânt, dar prin meritul că voi ați convins un suflet să vină în vizorul Evangheliei!

3.4. Vorbiți cu necunoscuții

Următorul lucru, câștigătorilor de suflete, este să încercați ca, după predică, să vorbiți cu cei pe care nu-i cunoașteți. Poate că predicatorul a ratat ținta, dar voi nu trebuie să o ratați. Sau poate că el a țintit bine, dar voi puteți ajuta la înrădăcinarea mai adâncă a mesajului printr-o vorbă blândă. Îmi aduc aminte de mai multe persoane care s-au alăturat bisericii și care au arătat în urmă către convertirea lor, vorbind despre lucrarea din Surrey Music Hall, dar care au spus că la mijloc nu a fost doar ea, ci a fost ceva care a însoțit-o. Acești oameni tocmai veniseră din țară la Londra și a existat un om bun, pe care-l cunosc bine - acum este în cer - care s-a întâlnit cu doi dintre ei la poartă, le-a vorbit, și-a exprimat speranța că s-au bucurat de ceea ce au auzit, le-a ascultat răspunsul și i-a întrebat dacă aveau să vină și la predica de seară. Le-a spus că ar fi bucuros dacă ar putea să se oprească la casa lui pentru un ceai. Așa au făcut și, în acel timp, le-a pus înaintea un cuvânt despre Domnul. În următoarea duminică a procedat la fel și, la sfârșit, cei pe care predicile nu îi atinseseră, au auzit mesajul cu alte urechi până când, tot așa, prin intermediul cuvintelor insistente ale acestui bătrân, și prin lucrarea harului Domnului nostru bun, ei au fost convertiți la Dumnezeu.

Aici există un bun teren de vânătoare și, fără îndoială, la fel este în orice adunare mare pentru aceia dintre voi care

doresc cu adevărat să facă bine. Cât de mulți vin în această casă de închinare în fiecare dimineață și în fiecare seară fără vreun gând de a-L primi pe Hristos! Dar dacă voi m-ați ajuta cu toții, voi, cei care iubiți pe Domnul, dacă toți m-ați ajuta vorbind vecinilor voștri, care stau chiar lângă voi, cât de mare ar fi binele pe care l-am putea face! Nu lăsați pe nimeni vreodată să spună, „Am fost la Tabernacle timp de trei luni și nimeni nu m-a băgat în seamă”. Dimpotrivă, căutați ca, printr-o ospetie blândă, care trebuie mereu să existe în casa lui Dumnezeu, căutați din toată inima să impregnați asupra prietenilor voștri adevărul pe care eu nu îl pot pune decât în urechile lor, dar pe care Dumnezeu vă poate ajuta să îl așterneți în inimile lor.

3.5. Propovăduiți acelor „unul singur”

Mai departe, dați-mi voie să vă încurajez, dragi prieteni, în ce privește rudele și prietenii voștri. Dacă nu poți propovădui la o sută de oameni, predică Evanghelia unuia singur. Concentrează-te pe acel singur om și vorbește-i în dragoste, cu rugăciune și blândețe. „Unul singur?”, poate că vei spune. Ce, nu este de ajuns unul singur? Știu care este ambiția ta, tinere. Tu vrei să predici de-aici, să predici către mii de oameni. Fii, dar, mulțumit și începe cu unul singur. Domnului tău nu i-a fost rușine să stea la fântână să predice unei sin-

gure persoane și, când a terminat predica, a făcut bine între-gii cetății a Samariei, căci acea singură femeie a devenit un misionar către prietenii ei.

Este adevărat că timiditatea ne împiedică adesea să fim folositori în această direcție, dar nu trebuie să ne lăsăm cucerii de ea. Nu trebuie tolerat gândul ca Hristos să rămână necunoscut prin tăcerea noastră iar păcătoșii să fie neaverti-zați prin neglijența noastră. Trebuie să ne învățăm și să ne antrenăm pentru a ne ocupa personal de cei neconvertiți. Nu trebuie să ne scuzăm pe noi înșine, ci să ne forțăm în lucrarea aceasta până când putem să o facem cu ușurință. Aceasta este una din cele mai onorabile modalități de câștigare a su-fletului și, dacă ea necesită mai mult decât zel și curaj obiș-nuit, atunci avem cu atât mai mult un motiv serios să fim de-dicați acestei lucrări. Dragilor, trebuie să câștigăm suflete. Nu putem să trăim și să vedem oamenii condamnați. Trebuie să îi aducem la Hristos. O, atunci să ne ridicăm și să lucrăm, așa încât să nu lăsăm pe nici unul din jurul nostru să moară neavertizat, neîngrijit de noi și pentru care să nu fi vărsat o lacrimă. A dăruii o broșură este un lucru bun, dar un cuvânt viu este un lucru și mai bun. Privirea ta, fața și vocea ta, toate vor ajuta la lucrare. Nu fi atât de laș încât să dai o bucată de hârtie acolo unde cuvintele tale ar putea face mult mai mult. Te provoc, implică-te în lucrarea aceasta, de dragul lui Isus.

3.6. Trimiteteți scrisori

Unii dintre voi aveți abilitatea de a scrie scrisori pentru Domnul și Stăpânul vostru. Dar dacă aveți prieteni departe de voi, le-ați putea face mult bine scriindu-le câteva rânduri cu dragoste. Fiți ca bărbații din Isahar, care mânuiau penița. Hârtia și cerneala nu sunt folosite nicăieri mai bine ca în câștigarea de suflete. Mult bine a fost făcut prin această metodă. Nu-i așa că ați putea și voi să participați aici? Nu vreți să încercați?

3.7. Trăiți Evanghelia

Sunt unii dintre voi care, dacă nu puteți vorbi sau scrie, puteți totuși să trăiți profund Evanghelia. Aceasta este o modalitate bună de a predica, anume să propovăduiți cu picioarele voastre, iar prin aceasta vreau să spun să predicați cu viața voastră, cu vorbirea și comportamentul vostru. Acea soție iubitoare care plânge în secret pentru soțul ei necredincios, dar care este întotdeauna atât de blândă cu el; acel copil drăgălaș a cărui inimă este frântă datorită blasfemiilor care curg fluviu din gura tatălui lui păgân, dar este cu mult mai ascultător de el decât era înainte de convertire; acel angajat care capătă numai injurii de la patronul lui, dar în care acesta își poate pune încrederea în ce privește avuțiile lui și pe care-l poate pune să aibă grijă de aurul lui; acel om care, în afaceri, este batjocorit pentru că e prezbiterian sau baptist, dar care,

totuși, este cinstit peste măsură, și care n-ar putea fi convins de nimic să facă ceva murdar, nu, nici măcar pentru toate bogățiile din lume; iată, aceștia sunt bărbații și femeile care „rostesc” cele mai bune predici; aceștia sunt predicatorii voștri practici. Dă-ne trăirea ta sfântă și, cu forța ei, vom răsturna lumea întreagă! Prin binecuvântarea lui Dumnezeu, vom găsi limbi care să vorbească, dacă putem, dar avem nevoie cel mai mult de vieți ale oamenilor noștri care să ilustreze practic ceea ce limbile noastre au de spus.

Evanghelia este asemănătoare unei cărți ilustrate. Cuvintele predicatorului sunt cele care formează textul, dar imaginile sunt cele ale bărbaților și femeilor vii, care formează bisericile noastre. Dar, ca atunci când oamenii iau în ziar să-l citească și foarte adesea ei nu se obolesc să citească prea multe cuvinte, ci întotdeauna se vor uita la fotografii – tot așa într-o biserică, vizitatorii pot să nu vină să audă un predicator vorbind, dar ei vor lua aminte întotdeauna, vor observa și vor critica viețile membrilor acelei biserici. Dacă vreți să fiți câștigători de suflete, atunci, dragi frați și surori, trăiți Evanghelia! Eu n-am bucurie mai mare decât să aud despre copiii mei că umblă în adevăr (3Ioan 4).

3.8. Rugați-vă

Iată încă un lucru – câștigătorul de suflete trebuie să fie un maestru în arta rugăciunii. Nu poți aduce suflete la

Dumnezeu dacă tu însuți nu mergi înainte la El. Trebuie să-ți iei barda, armele de luptă și armura din părtășia sfnt cu Hristos. Dacă petreci mult timp singur cu El, vei căpăta ceva din spiritul Lui. Vei fi cuprins de flacăra care a ars în pieptul Lui și care i-a cuprins viața. Vei plnge cu lacrimile care au curs pentru Ierusalim, când El a văzut cetatea pierind și, chiar dacă nu vei putea vorbi atât de convingător ca El, totuși, va fi ceva în legătură cu ceea ce tu spui, care va avea aceeși putere ce, prin El, a strnit inimile și a trezit conștiințele oamenilor.

Dragii mei, în special voi, cei care sunteți membri ai bisericii, sunt mereu preocupat ca nici unul dintre voi să nu înceapă să se culce pe o ureche și să se joace cu lucrurile care țin de mprșia lui Dumnezeu. Există unii dintre voi – vă binecuvntez și binecuvntez pe Dumnezeu când îmi amintesc de voi - care sunteți gata, la timp și nelatimp, zeloși pentru câștigarea de suflete, iar voi sunteți cu adevărat înțelepți. Dar mă tem că există alții ale căror mini sunt leneșe, care sunt mulțumiți să mă lase să predic, iar ei nu predică nimănui. Ei doar își ocupă aceste locuri, aceste scaune, și speră că această lucrare va merge bine, dar asta este tot ce fac ei. O, aș vrea să vă văd pe toți zeloși! O oaste mare de patru mii de membri – căci aproape atta fost posibil să numărăm în biserica noastră – ce n-am putea face, dacă toți am fi vii și cu toții zeloși! Dar, fără spiritul entuziasmului, orict ar fi de mare această oaste, ea nu rmne decât o simplă masă amorfă, un

simplicu grup greoi, în care nu cresc decât relele și de la care nu poți aștepta la nici un rezultat bun. Dacă toți ați fi înflăcărați pentru Hristos, am putea aprinde întreaga națiune. Dacă toți ați fi izvoare de apă vie, cât de multe suflete însetate ar bea și s-ar înviora!

3.9. Ajută colegiul biblic

Mai este un lucru pe care îl puteți face. Dacă unii dintre voi simțiți că nu puteți face nimic personal, atunci puteți ajuta întotdeauna colegiul biblic, căci acolo găsim limbi pentru cei muți. Tinerii noștri sunt chemați de Dumnezeu să predice. Acolo le dăm ceva educație și instruire, după care ei merg în Australia, în Canada, peste mări și țări, în Scoția, în Țara Galilor și în toată Anglia, predicând Cuvântul. Dacă voi, unii dintre voi, gândiți că nu puteți vorbi voi înșivă așa cum v-ați dori, va fi adesea o mângâiere pentru voi să știți că ați vorbit cel puțin prin gurile altora, astfel încât, prin intermediul vostru, Cuvântul lui Dumnezeu a fost răspândit în toată această regiune.

4.

CONCLUZIE

Preaiubiților, vreau să vă pun o singură întrebare acum: Sunt sufletele voastre câștigate? Altfel nu puteți câștiga sufletul nimănui. Sunteți voi înșivă mântuiți? Dragii mei, cei care mă auziți acum, voi, cei de la balcon și cei care sunteți aici în față sau cei de acolo, sunteți voi înșivă mântuiți? Cum ar fi dacă în această noapte va trebui să răspundeți întrebării Aceluia care este mult mai mare decât mine? Ce-ar fi dacă degetul arătător al celui mai mare Orator din istorie s-ar ridica și ar fi îndreptat către voi, în locul degetului meu? Cum ar fi dacă vorbele Lui convingătoare ar transforma aceste oase în piatră, ar înțepeni acei ochi și ar face ca sângele să vă înghețe în vene? Ați putea avea nădejdea, în această ultimă circumstanță, că veți fi mântuiți? Dacă nu sunteți mântuiți, cum veți ajunge vreodată să fiți? Când veți fi mântuiți, dacă nu acum? Ar putea exista vreun moment mai bun decât acum? Modalitatea în care puteți fi mântuiți este simplă – puneți-vă

Încrederea în ceea ce Fiul omului a făcut atunci când S-a întrupat și a suferit pedeapsa pentru toți cei ce cred în El. Hristos a fost Substitutul pentru toți cei ce sunt poporul Lui. Copiii Lui sunt cei care își pun nădejdea în El. Dacă tu crezi în El, atunci El a fost pedepsit pentru păcatele tale, iar tu nu mai poți fi condamnat pentru ele, căci Dumnezeu nu poate pedepsi păcatul de două ori, prima dată în Hristos și apoi în tine. Dacă tu crezi în Isus, care acum trăiește la dreapta Tatălui, ești chiar în acest moment iertat și vei fi mântuit pe vecie. O, dacă ți-ai pune încrederea în El acum! Poate că nu vei mai avea o altă șansă decât cea care ți se oferă acum. Fie ca azi, chiar acum, să vă puneți nădejdea în Isus, dragi prieteni, astfel încât să nu fie nevoie să ezitați când vi se pune întrebarea, „Ești tu mântuit?”, căci veți putea răspunde, „Da, sunt mântuit, fiindcă este scris, ,oricine crede în El, nu va fi judecat’ (Ioan 3:18)”. Puneți-vă credința în El. Credeți în El chiar acum. Apoi, Dumnezeu să vă ajute să fiți câștigători de suflete, și astfel voi veți ajunge înțelepți, iar Dumnezeu va fi glorificat.